

Keleivis, Karaliaucziuje
Pasiltarninką išdūdamas, kasp
toj, ant bile kokio Pūsto
apsteliotas, su Pustpinin-
geis ant Bertainio Metū
4 Egr. 9 Pf.

Keleivis

Apšakimū Ištaitimai i Ke-
leivi kasptoj po 2 Egr. uš
kožną, smulkeis Kasptais
išdrukavotą Eilę. Gromas-
tas reik hen atrapyti
Löbenichtsches Ho-
spital № 1.

Karaliaucziaus Broliams Lietuwininkams Žinės parnešas.

№ 25.

Karaliaucziuje, 20. Juniju

1865.

2. Nedėldienėje po šv. Traicės.

Evangelija: Luk. 14, 16—24.

Gromata: 1 Sono 3, 13—18.

Jožėpas Draugystėje savo Broliū.

(Persikaityk 1. Moiz. 37, 1—11.)

„Sumislijimai Pono Dievo Žėbaot yra dymini, ale jis tūsius šlowingay ištėsa.“ Jėz. 28, 29. Szitas Žodis, Prarako kalbėtasis, tur Nusidawimūse Jožėpo, kuriū Pasakojimai su šitu Perskryrimu prasideda, sawo šlowniausi Išguldimą ir Gruntą, taipo, kad ant to Žodzio bey ant Jožėpo Nusidawimū nužwelgdams kožnas Diewo Waiks gal sawo Bargūse pilniausey ir saldziausēy atšigaiwinti. Musū Liutėrius apie Jožėpo Nusidawimus kalbėdamas taipo sako: „Szitie Nusidawimai yra bagotingi ir meilingi, pilni Abrozū ir Pazėnklinimū nū Pradžios iki Galo. Nėsa Jožėpo Personoje yra Pons Diews gražiausey Kristu ir jo wišą Karalyštę dwasiškay numoliawojes; todeley jis ir tą Wardą Jožėpas tur, tai esti Daugšnimas, kadangi jis wis daugšimas ir auga Diewije. Bet wisas Nuženklinimas šito Abrozo yra tasai: Kaip Jožėpui eit su jo Broleis, taip eit ir Kristui su jo Broleis Žydais, o ir kitais Žmonėmis“ — Taip sako Liutėrius. Tacziau mes tame turim to atsiminti, kad Jožėpas budams Kristaus Abrozās arba Szėpėlis, dar toli n'iera Kristus patsai, bet tikl lyg koks šilpnas Nuženklinims ant Kristaus. Tangi mes ir ne privalome prie Abrozo bey Szėpėlio tą Ghywasties Dobulystę, Pilnybę ir Gzyštębe jėškoti, kure mes prie paties Kristaus randam ir ne turim dywitis, kad mes ir prie Jožėpo, prie šito Diewo Mylimajo, ši bey tą randam, kas Rečyštumais sudrumstytā ir apteršta rodosi. Tūk wisi, ak wisi Žmones Griekininkai, tikl tas wiens wienatijis Žmogus ne, kurs podraugēy ir Diewas buvo.

Jožėpas septyniolika Metū (sens) pastojēs budams gawo su sawo kitais Broleis podraugēy Kaimenes sawo Dėwo ganšti. Mes jūk žinom, kaip Nytū Zemėje semiausūse Szėfūse, o ir dar dabar, wisas Lobis bey Bagotumas ir pat Bagocziausiuju buvo Kaimenes, ir atsimenam, kaip tieji, taip patys, kaip ir jū Waikai, jau užaugē Žmones, podraug su Szėimyna šitas Kaimenes

uždabojo. Tangi i šitą Ganytoju Rėdą istojo ir Jožėpas, budams sawo Waikū Szėšą praleidēs ir Šauni-kaicziu pastojēs, kaip jis jau galējo tokiōs Ganiawōs Sunkenybes: Szalti, Karšti ir wisoki pikta Drą pakelti. Musū lietuwiškose Wybelēse pasakytā, kad Jožėpas „Pėmenimi“ pastojēs, ale to Žodzio lietuwiškasis Išwertims cze ne geray yra tropits, nėsa jis ne buvo Pėmū, kaip prie musū Pėmenys prie Poro Ghywoliū pristatomi arba kokiām Kerdziui ant Pagalbōs bey Tarnawimo padūdami, bet Jožėpas buvo Kerdzius arba Ganytojis, kaip ir kiti jo jau priseniūšēji Brolei. Dgi ir musū Ponas Jėzus yra Ganytoju pastojēs ir wadinosi gerūju Ganytoju (Sono 10 Persk.). Ger tai Dušelei, kuri jo Kaimenei priklauso.

Apie Jožėpą pasakojama, kad jis sawo Broliū Draugystėje budams sawo Dėwui wislab pranėšēs, kad koke pikta Paskalba apie jūs buvo girdima. Šau mes ir šėip apie Šokubo Waikus, Jožėpo Brolius, esme gana tirti gawē, kad tarp jū daug piktōs Bjaurybēs buvo. Tā Jožėpas n'apkente, ir apšfunde sawo Brolius prie sawo Dėwo, kad jis tōs prie jū kiek tyres buvo. Ale todel mes iš to ir ne galim dywitis, patirti gaudami, kad Jožėpas tūmi prie sawo Broliū ir i didelę N'apykanta parējo. Beje ant wienōs Pusēs tai buvo geray, kad Jožėpas su sawo Broleis ne tą paczē Žagrē ware, ale ant antrōs Pusēs kas žin bau jšfai anas Broliū Piktėnybes sawo Dėwui pranėšdamas ir bus wis tą Meilę sawo Szirdije prieš jūsius palaiķēs, kure jam reikējo turėti; tą Meilę, kuri apdengia ir Gieki Dau-
gybę, kuri wislab pakenczia, wislab tikl, wiso lukur, wislab pakel; tą Meilę, kuri ne jėško Iškladōs, kuri ne pasi-
puczia, ir kuri wislab ant Gero išguldo. Iš Diesōs tai buvo sunkus Stonas, i kuri Jožėpas buvo parējēs, i Draugystę sawo nelabuju Broliū istodams. D jey ir tu, mials Prieteliau i lnyg tokijau Stoną Piktūju Draugystēs butumbei istojes, arba ar dar turētumbei istoti, kuriame tu del Diewo ir del Szajinės Diewop ne gali su Nelabaisis iš Wiēno eiti, ir todeley ant tawēs tujū N'apykanta wirsta, ak tada wis žwelgē aukštyn dasau-
damas ir prasydamas, idant tu iš ezion wisu Szėšu aišku Pamokinimą gautumbei, kaip taw reik Nelabumą kēsti, kada tylėti, kada liuditi, ale ir kaip Nelabuju n'apken-
cziamis Melles Kautrume ištrivoti. Berods sunkus tošs

Stonas yra, ale kad tu Biešpaties prašysi, tay jis žinos, tą tam palengvinti, ir mokis tamę tose klystkeliū Kreimynėse tikraji Keli atfektū. Amen.

Musū Deputiertai

Jau dabar yra šiam Sykiui Namūn parleisti. Ale trumpay pirm šito Parleidimo yra Deputiertbutije dar skaudus Vaidai nusidavę. Kaip Pons Ministerpresidents v. Bismark cžionay kalbėjęs, dėl Piningū Inčlės Swelijimo ant Padaugšinimo musū karisžojo Sziejū Zaginio bey ant Apdrutinimo Suriū Šbėgio šale Holsteiniškojo Miesto Kyl besiginczijant, kaip šitas Bismarkio macnufis Liudimas Deputiertū Szirdis tacziau ne perveiktęs, ir kaip Deputiertai Swelijimą šitės Inčlės Ministeriams užgynę, tay Sus jau žinote. Ale tam cze dar reiks pridėti, kad dėl šito Dalyko Deputiertbutije besiwaidijant smarkus Susijodžiamims tarp Pono Ministerpresidento v. Bismark bey Deputierito Professerio Birchow nusidawe. Szisai Professeris, wiens smarkiausiuū Tolynžengiancziuū budams, prieš Ministerius kalbėdamas ištare, kad Ministeris Bismarkis ne pagal Diešą kalbėjęs, tai kitais žodžiais tiek, kaip kad jis Melagis esąs. Šūmi buwo Ministerio Garbė po Swieto Ukiū skaudžey izeista, o kad jis ne butu galėjęs šitą Garbę attaišyti, tay jis pagal Dingšezią, Swiete ponawojanczią, toliaus ne butu galėjęs Ministeriu pasilikti; nesa Prususe Ministeris, kurs sawo Garbę prapuldes, ne gal ant sawo Wietės išsilaišytis, kadangi jis Wisū paniekinams. Ale ką galėjo Ministerpresidents sawo Priesininkui daryti? Prie Geriktū ji apskusti ir ji taip ant Pakorawojimo traukti ne galima, kadangi Žemės Dawade pasakyta, kad ne Wale esant, Deputiertus už Pasakimą sawo Misliēs i Prową traukti, o iki šiol šitas Žemės Dawado žodis yra taip išguldoms, kaip kad Deputiertams Deputiertbutije Wale, ne tik dėl Waldziēs Dalykū sawo Misli pasakyti, bet ir apmelūti ir neteisey apškelbti ką ir kiek jie nor.

Todėley Pons Bismarkis sawo Priesininkui prieš ji darkancziamjam atsiliepe: „Prieš Jusū Darkimą atsigintis randas tik du Keliu, butent: ar prieš Jusū piktąji žodi dar piktesni pasakyti, tai esti pagal nelabū ir negražey pasielgiancziu žmoniū Buda bartis ir Darkimus Darkimais užmokėti; arba kitokiu Buda su Sumis atširokoti. Pirmasis Kelias mums ficzion ne pritinka, o todėley pasiliekt man tik antrasis.“ Toktai pasakęs Ministerpresidents atstojo iš Deputiertū Buto. Šis to pastojo Deputiertbutije didis Sujudimas. Nesa Pono Bismarkio žodis apie Atširokawimą ant to nurode, kad jis noris pagal swietiskay Garbinguū Buda su sawo Priesininku ar ant Kardo ar ant Pistulės eiti, tai esti: su jūm ar kirstis ar šauditis. Dgi todėl Deputiertbutije pasidare tas Klausimas, kas iš to bus? Antrąjė Dieną nusunte Pons Bismarkis pas Poną

Birchow wieng sawo Gencziū Majorą v. Putkammer, ji paklausti, ar jis noris po Ukiū susirinkusiū Deputiertū ištarti, kad jam ans Darkimo žodis prieš Ministerē tikš taip be tikro Apšimisljimo iššokęs, ir jam todėl gaila esant, arba ar jis noris šep paprastu Buda Atširokawimą dūti. Ale Pono Birchowo ne buwo galima rasti. Šisai buwo Rytmetij anksti šalin iškeliamęs, o ir potam jis sawo Namuse ne dawesi priesieti; jis wis ne buwo Namej. Tam Tarpe parejo šitas Dalykas ir Deputiertbutije weli Persnekežimą. Galiausey šauke wisa Daugybe ano Professerio Prieteliū, tai esti Tolynžengiancziuū, kad jam ne turint Walebuti, su Ministerpresidentu šauditis arba kirstis; o tam pritare ir Kamardš Presidents Grabow.

Kods Deputiertbutis arba jo Presidentas ne tur tą Teisybę, kokią Deputiertū paliepti, kaip jis turis, ar kaip jis ne turis už sawo Garbę stowėti, ir kaip jam reikiant lauke Deputiertū Buto elgtis. Tacziau Pons Birchows prieme šitą Štatarimą sawo Prieteliū su Dziausmu ir atsiliepe galiausey ant Gromatės Pono v. Putkammer, jam prisiustės, kad jis ne ketas prieš Ministerpresidentą ney atsiteisinti arba atsiprašyti, ney su jūm Ginlais atširokoti. Tai po yra musū Pons Bismarkis po Swieto Ukiū sawo Garbę attaišęs, o kadangi jis sawo Priesininko Kraujo nieku Buda ne trokšta, tay jis jam toliaus ir dūs Pakaju. Tacziau dabar atpencz pagal Rokundą, Swiete šep rokojamąji, butu Pono Birchowo Garbės skaudžey izeista; nesa prie Garbinguū Swiete taip rokojama: Kursai ant tokio Atširokawimo su Ginlais pašauktas budams, to ginas, tas esąs kaip toks Bauštutis paniekintins. O kad antraip butu nusidavę, tai esti: kad Pons Birchows butu Poną Bismarkē ant tokio Ginlū Atširokawimo pašaukęs, o šisai tokiam Pašaukimui ne butu klausęs: tay butu wisas Swietš Poną Bismarkē Geda, lyg drabstyte apdrabstęs: ale dabar tas Dalyks kitai stow. Wisose Szalife Prusijės parašo Tolynžengiancziuū Wyresnieji Gromatas Professeriui Birchow ant Garbės, buk jis šitame Dalyke wislab labay geray padaręs ir labay Garbės wertay pasielgęs, ir perkalba nšmanancziūsūs žmones, po šitomis Gromatomis sawo Wardus parašyti, o tai jū daugiaus, jū geriaus. Taip Swietš Sawūsūs užstoj ir begėdškame Pasielgime.

Bet toks bjaurus ir nešmankus Weikimas musū Deputiertbutije ne gal Žemei ant Kaudės buti, ir tur cze galiausey kas ar lušti ar trukti. Todėley yra musū Ponbutije keli Šmintingiausiuū susitardami užmanę, Ponbutis turis tą Štatarimą dūti, kad Karaliskoji Waldzia turinti, pagal stowincziūsūs Šstatimus už tai rupinti, idant Garbės Šartinimai, melagiski Apškelbimai ir kitos piktadėjisškos Kalbos, kad jos ar Deputiertbutije ar Ponbutije šio, ar to kalbėtos, pagal Korawoniū Šstatimus i Pakorawojimą taptu trauktos, kadangi Deputiertbutije tame Dalyke jau wisa Drausmė pasiliowusi.

Tam Dalykui Ponbutiję i Apmastimą parejus, kalbėjo Pons v. Senfft iš Pilsach taip: Kalbos šime Czese Deputiertbutiję kalbamosi, esancijos netrimojamos, o kas pikčiausia, tos priegtam dar per Demokratų Ceitungas ir i wisą Swietą isnesiojamos, kad wisa Zeme pitomis Baisybėmis lyg kokiū Twanu apdengiamos. Didžiausia Bjaurybe pareinanti iš Karaliaucziaus per wisokius zydyktus Kasėjus. Musū wyriausiasis Geriktis, Geheimes Dbertribunal Berlyne, esąs aukščiausios Garbės wertas, o taziau ir tasai dabar lyg Purwais apdrabstomas, kadangi jis šime Czese kelintą demokratiską, nelemtą Piktadejystę prasudijęs. Beje ney paties Wiespaties Karaliaus Garbė Deputiertiję n'esanti paczėdijama, ir jo paties Darbas, kuri jis iš czystos Meilės prieš Prusū Karalystę per naujįi Itaisimą Waifto Dawado ispromijęs, isdaromas. Mes dabar turim Ministerius aukštōs Isminties ir Nūjegos, per kuriū Proce Prusū Garbė, Galybe ir Nauda po wiso Swieto Ukiū macningay augti pradėjusi, del kuriōs kitos Zemes ant musū su Pawydejimu žwelg, o pitus musū Ministerius isfidrēs nelemtieji Bjaureszei Apjoku apgėdinti, ir jiems tiesiog po wiso Swieto Ukiū ispėti, buť jie sawo Prysėgą laužę ir Zemes Dawadą peržengę. Toktai wislab yra begėdykti Melai ir melagiskai Abškelbimai. Jey taip wis iš Wien turėtu eiti, tay Zemes Dawadas powisam per Nieką. Mes turim siczion wis kas Metą susiję penkis Menesius laukti, kol Deputiertbutis toki Piningū arba Gaspadorystės Rokundą Karalystei susnekejęs, kursai Niekam ne tink, pagal kuri ne galima, Karalystės Gaspadorystę westi, ir kuri mes todel galiausey ne galime priinti. Taygi wisas tas Czesas yra nūprosnay praleistas. Jey taip wis toliaus eis, tay mes ant Galo powisam šen n'ateisim, arba ateję tūjau wēl Namūn pargrysim. Pro kagi ben Keikals, Karalystės Saimą kas Metą suwadinti, kad tas Karalystei ant nieko Gero n'iera. Suť mes matom, kaip ir be tokio Gaspadorystės Rokundo galima Karalystę gražiausey waldyti. Musū Zmones jau seney kalba, kad Karalius turis wēl wiens wislab padaryti: Zemei bušent geriaus, kelis Metus powisam be Karalystės Saimo apsigelbėti. " Taip kitas Pons kalbėjo, o kiek mes ismanom, tay mes tą jo Žodi turim per labay ismintingą laikyti. Po to dar ir daug kitū Ponū kalbėjo, anam daugiausiūse Dalykūse pritardami, o galiausey prieme wisas Ponbutis aną pirm pasakytąjį Užmanimą ir dawe tą Ishtarimą, kad Bjaurybes, Deputiertbutiję kalbetosios, toliaus ne pasiliktu nekorawotos.

Tam Tarpe yra Deputiertbutis sawo Piningū Isbraukimo Darbe wis toliaus ir toliaus ejęs. Ministeri buvo Deputiertbucziui Rokundą Raštū, kurios iš Karo su Denais buvo pasidariusios, ant Pirmastimo ir Pritarimo idawe. Rōds Ministeri isliudijo, kad galima esant, tas wisas Raštas atlikt ir sudawaditi, be jokio Zemes Apfunkinimo, iš tū Piningū, kurie jau ir šep kas Metą i

Karalystės Kasę susieit, ogi Pons Ministerpresidents v. Bismark Deputiertams ir primine, kad Ministerije powisam tai su šitu Karu ispromijusi, ko Deputiertai pernay noręj, Szleswig-Holsteiniskios Ericikstės esancijos nū Denū Jungo iswalnitos, o juť Deputiertai to pernay ir noręj, ir tikť Ministeris n'isfiteję, ar jie tai ir tikray nori iswesti. Taygi kadangi tas Karas esąs pagal Deputiertū Walę iswestas, tay dabar Deputiertai ir ant Užmokejimo Raštū, iš to pasidariusiū, sawo Pritarimą kalti esą dūti. Ale galiausey Deputiertai tikť pasiliko ant sawo Mislies, jie dawe tą Ishtarimą, kad Ministeriams n'esant Wale, anas Raštas iš Karalystės Piningū atlikti. — Apie Saimo Parleidimą, kursai Subatoj, 17 Jun. nusidawe, mes Num. 26 daugiau pasakosim.

Wardū Pasirašime reit faugotis!

Jau kelintą Kartą yra Kelewis sawo Prietelius mokines ir graudenes, Wardū Pasirašime minau faugotis, kadangi tūmi weikay gali i Bedą ir Iskādą pareiti; o tai todel, kadangi kytrus Prigawikai ne retą Kartą liub tokiū Skolds Užrašū, kurie wofiskay Wefseleis wadinami, pasirašyti ir koki nepasidabojanti Žmogū ar šiokiu ar tokiu Budu perkalbėti, kad jis ant to Popierelio, kurs rodos menkas ir per Nieką laikytinas, sawo Wardą pasirašyti. Dgi kelioms Nedelėms prabėgus, tay toks nepasidabojas Žmogus gaun pajusti, kad anš Popierelis, ant kurio jis sawo Wardą pasirašęs, Wefselis buwes, pagal kuri jis apsiemes, rasi bene kelis Szimtus Doreliū užmokėti. Tu rods mislijies, Niekam Nieko kaltas n'esas, ale wienoj Dienoj ateit, tay ne mislijant, kas zin kas pas tawę, kuri tu rasi niekadōs sawo Ukimis ne mates, ir prašo iš tawęs, kad tu pagal aną Wefseli jam ant to parasytūsius Piningus, Szimtus arba ir Sukstanczius užmokėtumbei; tu tai ne nori apsiinti; ale tu apstustas, pareiti del to i Prową; Geriktai tawę paklausia, ar tu tikray tą Wardą, ant Wefselio stowintij, patš pasirašęs, o kad tu turi isšipazinti, taip esant, tay Sudzia tawę ne gal gelbėti, jis tawę prasudij, kad tu turis aną Skolą užmokėti, ir ne maczij taw ney joks Atsigynimis, ney Atsiteisinimis, buť tu ne žinojės, kad tai Wefselis esąs, o ir ney joks Appallierawims. Tai po jau kelintasis yra sawo Wardo Pasirašimą apgailėti turejės, o dabar mes gaunam pasakoti, kad pirm Drumpo ir Ragainėj esąs lyg toksajau bjaurus Prigawimas nusidawęs. D tai taipo.

Musū Prietelis, Kleknerė Dėge iš Ragainės, man yra, Poro Prieteliū paprašytas, sekanti Nusidawimą atrasęs. Du Gaspadoriū iš ano Rampo, bušent Surgis Suratis iš Juniniū bey Erkmons Pintatis iš Steponū buvo apsiemusiu, kas zin kokiām Zydui Saworū pargabenti. Zyds meilingay, ale kytray kalbėdamas su anais Gaspadoreis suderėjo,

Ėad jūdu tikl te privalancziū minētūsiūs Taworus iki sawo Namū pargabenti, iš tenay jisai jau pats tūsius atsiimsēs. Ale jis ir sake, ėad todēl ir Keikals ēsas, Suderėjimo Ženkliū parasyti, po kureis tūdu Gaspadoriu turincziū sawo Wardais prisizenkinti. Tam Dalykui išwiliawo Žyds anū du Žmogu i Namus Kupcziaus Mašinskio Kagainėje; czionay Žyds parase du mažu Ženklu, o Turatis bey Pintatis gawo po tais sawo Wardus pasirasyti, norint ne perskaicziusiu ir todēl ne zinodamu, kas ant tū Ženklu parasyta stowėjo, ale po septyniū Dienū patyre jūdu, ėad jūdu Wefselius užsrašiusiu, kožnas po Porą Szimtū Doreliū, kuriūs jūdu turincziū po trumpo Czėsū Ponui Mašinskiui išmokėti. Žūdu toktai patyrusiu ir todēley labay išfigandusiu nuėjo pas Staatsanwaltą prie jo Pagalbōs jėškodamu, o jūdu tą Prigawimą ir i Tilžės Ceitungas istadynusiu, ale tacziau dar jiem dwiem ne galima žinoti, kaip tas Dalykas galiausey išeišēs. Bet ėadangi sakoma, ėad ansai Žyds ir kelis kitus Žmones lyg tokiujau Budu per tokius Wefselius prigawēs, tay jūdu tą Dalyką ir šiczion per Keleiwī norėjo žinoma daryti, idant Prigautieji greitay maldūtus, kol dar rasi galima bus, iš tōs Bėdōs išsikliudyti, nēsa šep rasi bene potam toktai wislab per wēlu butu.

Wisofia Žine.

— Musū Wieszpats Karalius buwo 8 taji Suniju podraug su Kronprincu, Kronprincese, su kelis kitais Princiais ir aukštais Ponais i Pommeriskaji Miestą Stralsund nukeliawēs, ėadangi ano Kampo Pommeriskiei Žmones ji buwo pasikwētē, prie jū apsilankyti ir su jeis Dziaugsmo bey Dekawonēs Szwentę šwēsti. D tai todēl, ėadangi ans Pommeriū Prowincōs Kampas dabar lyg taipojau, kaip ir Keiniske bey Pozū Prowinca, kuriōs Porą Nedeliū pirm to lyg tokesjau Dziaugsmo Szwentēs šwente, jau 50 Metū prie Prūsū Karalystēs priklausō. Karaliaus Žodzei, kuriūs jis ten susirinkusiemis Žmoniū Pulkams kalbejo, buwo labay meilingi ir širdingi. Tacziau Mieste Anklam, per kuri jis keliawo ir kur jam Žmones daug Meilēs bey Garbēs isrode, sake Karalius, ėad geriausias Meilēs ir Garbēs Šfrodims jam tas busēs, ėad Žmones jam šwiežiūse Škrymūse kitokiū Deputiertū atsiusē, ne kaip pasfutini Syki. Š ten yra Wieszpats Karalius wēl pargryžēs ir keta 20 taji Suniju i Bemiskaji Miestą Karlsbad ant Atfigaiwinimo nukeliauti.

— Musū Karaliaucziaus Pasiuncinystēs Draugyste šwente sawo Metū Szwentę, kaip Keleiwis pirma buwo pasakes, Utarninkę 13 taji Suniju. D sekancziose Dienose, Seredoj bey Ketwerge, laike šiczion apsilankiusieji Kunigai sawo Susirodimus. Apie wislab tai šendien

pasakoti ne prieinam, ale rasi mes tai galēsim daryti ateisenti Syki.

— Apie musū Karaliaucziaus pasfutiniji Arkliū Turgu mes ne gaunam gana aiskley patirti, koks tas iš Tikro buwēs. Sakoma, ėad czionay Arkliū gana atwestū buwē, ale Pirkeji ne taip daug cze atfiradē, kaip kitais Metais, ir ėad todēl Preke už Arklus ši Met ne buwusi toke gera, kaip kitais Metais.

— Engliškoji Kronprincese, Pati Englanderiū Kronprinco, Dukte Denemarkēs Karaliaus, yra Subatoj 3 Suniju Princuką pagimdziusi.

Upsakimai.

Upsakimas dēl Wagystēs.

Naktije tarp 12 bey 13 Junijaus iskwoge man pro Langa iš Stubōs 1) dwi Sermēgi; wiena tujū jūda, o antroji žila; jiedwiejū Pabutarei jūdi puešikinei, o Rankowjū Pabutarei geltoni; — 2) dwejes Kelines, wienos jūdos, o antrosēs misitas su bruna Kanta; — 3) Lypki, taipojau mišytą; — 4) wyriskliu baltū plinu Esfiu; — 5) baltą stefeta Sznipelduką; — 6) Cylinder:Zasure, geltoną su geltona Keze. Už Atradimą pasadams gers Atgyginims.

Pruseliūse, sale Tilžės, Junijaus Mēnesije 1865.

Dawid Woska.

Naujas Pardawimo Štaisimas.

Garbingiems Pirkėjams mes pakarney apsakom, ėad mes šiczion Tilžėje ne toli nū Wokoczū Bartū Wokoczū Ulyczioj Num. 44. Bute Miesninkū Mistro, Pono Schweizer (Szwetser)

Seležiniū Taworū Kromą

su tūm Wardū Užrasu:

Manleitner et Frōse

esme istaise. Mes wisuczēs pasiprocowosim, jētū mes galētum: bim su gerū Taworū Žopostu pasluziti ir Nusitkejimą, kuriūmi mums Pirkėjai norātu Garbę padaryti, pigiomis Prekėmis bey gerais hauneis Taworais nusipelnycis. Ypaczey mes priwelšiam gerōs muštōs arba nukaltōs bey Kistuwais išspausdōs Seležtēs, geriausiu Dalgū, wēliniū Regeliū, omeniu Angliniū ir wisū kitū, i musū Kromą pritinancziū Daiktū, pakarniausey pasirasydami

Karl Manleitner.
Leopold Frōse.

Gaspadorius Jurgis Gaigals iš Galbrascziū Wieszilwēs Parapijōs, nor sawo Kletī, kuri 25 Pėdū ilga, 17 Pėdū plati, o ir dar labay driuta yra, iš gerōs Walēs pardūti.

Priminimas.

Metū Bertainiui jau wēl besibaigiant reik Priestelius ir wēl priminti, ėad ben n'uzsimirštu, sawo Keleiwī kožnas ant sawo Pusto Czėsū apsikelioti.

Preke Karaliaucziuje 20. Juniju.

Kwieczei 55—70 Sgr., Rugei 40—47 Sgr., Miezai did. 35—42 Sgr., maž 35—40 Sgr., Awizos 30—37 Sgr., Žirnei, rain 60—95 Sgr., balt 40—65 Sgr., Koputēs 25—30 Sgr., Szienis 33—37 Sgr. už Cent., Szaudai 15—19 Sgr. už Cent., Swiestas 7—9 Sgr. už Sw.